

Bugün Virgo Genetik'teki yeni işime başlıyorum. Gen tedavisini estetik amaçlarla kullanmakta uzmanlaşmış bir şirket. Daha önce çalıştığım araştırma merkezi kadar prestijli değil, ayrıca genetik konusunda kariyer yapmak için ideal bir yer de değil. Hatta verdikleri para bile daha az. O yüzden bu kararımı anneme açıklamakta güçlük çekiyorum.

Çünkü onu etkilemek için güzelleşmem gerektiğini, bunun genetik terapiyle mümkün olduğunu, standart, bilinen, onaylanmış teknikleri zaten herkes kullandığı için benim daha yeni, henüz araştırma aşamasında bilgilere ihtiyaç duyduğumu anneme söylemedim. Daha şimdiden takıntılı olduğumu düşünüyorum, hem de yaptıklarımın küçük bir kısmını bildiği halde.

Ben de başlangıçta her genç kız gibi gözlerimle, kaşlarım, dudaklarım, oynayıp duruyordum. Hepsini tek tek idealimdeki şekle getirmek için uzun süre tedavi gördüm. Ama sonucu beğenmedim, çünkü insan yüzü bir bütün. Parçaların toplamından ibaret değil.

Daha sonra bütün bir yüzü örnek alarak işe baştan başladım. Elbette zamanın meşhur güzellerini örnek alıyordum. Bu seferki sonuç çok daha başarılıydı ama o kişilerin yüzleri çok bilindik, taklitleri sayıca çok fazla olduğu için yine onu etkileyememiştim.

Bunun ardından güzellik idealiyle ilgili daha çok kafa yormaya ve literatürü taramaya başladım.

Bilinen hiç bir örneği olmasa bile, en güzel yüz diye bir şey vardı ve diğerleri ona yaklaştığı ölçüde güzeldi. Ben de hedefime o ideali koydum ve yine baştan başladım.

Daha bir önceki değişim tamamlanmadan çok daha radikal yeni terapilere başlamam doktorları da beni de rahatsız ediyordu. Uykusuzluğum tavan yapmıştı, çünkü her gece aynı kabusları görmekten yorulmuştum. Her seferinde bir şeylerin ters gittiğini, yüzümün eciş bücüş bir hilkat garibesine döndüğünü görüp ter içinde uyanıyordum. Çoğu doktor benimle çalışmayı reddediyordu artık. Zaten bu noktada iş değiştirmiştim. Yeni işim görünürde bir nevi laboratuvar teknisyenliği idi. Anneme söylemek istemediğim gerçek ise, henüz onaylanmamış genetik tedavi yöntemleri için gönüllü deneklik yaptığımdı.

Patentli genetik dizilimlere el altından erişmeme yardımcı olan arkadaşarımdan biri "Bu işe harcadığın para ve zamanın onda biriyle, sendeki bu takıntıyı tedavi ettirebilirsin" deyince ona güvenemeyeceğimi anladım. Sabırla uygun zamanı bekledim. O da benden çok daha basit bir operasyon, göz rengi değişimi için yardım istediğinde önce gerekmediği halde onu uyuttum, sonra da bir alt kattaki laboratuvara taşıyıp ağır psikolojik travma yaşayan hastalar için kullanılan beyin güncelleme cihazına bağlayıp hafızasındaki benimle ilgili tüm bilgileri sildim.

Annem artık beni tanıyamadığından şikâyetçiydi. Israrla eski, doğal küçük kızı olmamı istiyordu.

"Anne, her şey doğal haliyle kalsaydı sen bu yaşta bembeyaz saçlara ve bükülmüş bir bele sahiptin. Bütün dişlerin dökülmüştü. Tabii hâlâ yaşıyorsan" dedim. Uzun süre benimle konuşmadı.

Her neyse, amacım annemi değil onu etkilemekti ve bunu yavaş yavaş başarıyordum. Ben güzelleştikçe onun da bana ilgisi artıyordu. Genlerimiz mükemmel bir kombinasyon oluşturacak, çocuklarımız insanlığa muazzam bir katkı olacaktı. Buna emindim.

Güzellik uzayında bir değil bir çok yerel maksimum var. Dolayısıyla "en güzel" diye bir şey de olamaz, bunu çok geç fark ettim. Daha baştan soyut bir ideali değil, onun en sevdiği geometriyi hedeflemeliydim.

Bunun için korsanlara oldukça yüklü bir para verip bütün şifrelerini kırdırdım ve çocukluk yıllarımdan beri oynadığı çevrimiçi oyunlarda, özellikle kendi tasarladığı kadın karakterlerin tüm ölçülerine ulaştım. Artık hedefim belliydi. Tek ihtiyacım olan zamandı.

Bu seferki tedavi en radikaliydi, çünkü hedefim benimkinden farklı bir ırk, daha doğrusu iki ırkın kırmasıydı. (Melezler neden hep güzel oluyor?) Ses tonumdan ten rengime bütün özelliklerimi değiştirecek en son tedaviye gizli kapaklı bir şekilde başlarken korku ve endişeden tir tir titriyordum.

Ama umutluydum da. Sona yaklaştım. Beni yeni halimle ilk gördüğünde, onun gözlerindeki ifade, yıllardır yakalamak istediğim şeydi. Âdeta rüyaları gerçek olmuştu beni görünce. Benimkiler de öyle. Başarmıştım.

Ama hemen ardından benden uzaklaştı. Acaba şokta filan mıydı? O da mı doğallık kültürünün etkisine girmişti?

Kısa bir süre sonra benimle artık görüşmek istemediğini söyledi!

Onun şifresiyle takip ettiğim yazışmalarından, ortada başka bir kız da olmadığı anlaşıyordu. Hiç bir anlam veremiyordum.

Sonuçta bazı karanlık kişilere daha da fazla para ödeyip, hem legal hem illegal bütün kayıtlarına ulaştım.

O da bir başka yeraltı kliniğine gidip henüz deneysel aşamadaki bazı genetik tedaviler uygulamıştı kendine. Beyninin ödül merkezlerine kadar girmiş ve fiziksel güzelliğin ağırlığını değiştirmişti. Artık hep bahsettiği "iç güzelliğine" daha çok önem veriyordu, o ne demekse.

Biliyorum bunu takıntı polisi yaptı. Gerçi konfederasyon böyle bir birimin varlığını bile inkâr ediyor, ama biliyorum, peşimdeler. Eğer ben onunla evlenseydim, çocuklarımız her ikimizden de alacağı genetik mirasla takıntılı olabilirdi. Bunu önlemeye çalıştılar!

